

Óli Gynvar Poulsen:

— EG ANGRI ONKI

Longu sum 10 ára gamal visti Óli Gynvar Poulsen úr Klaksvík, at hann var samkyndur. Í dag er hann 78 ár og er millum teirra, ið kann greiða frá tilveruni sum trekkjaradrongur í Keypmannahavn langt áðrenn Gay Pride skrúðgongur og AIDS gjørdust almenn fyrbrigdi

ÓLUVA NATTESTAD

Aeinum lítlum vertshúsið á Frederiksberg situr føroyski Óli Gynvar Poulsen og fortelur lívssøgu sína. Tey á vertshúsinum Sekseren kenna væl “Ole”, sum vitjar her fleiri ferðir um vikuna. Klokkan er tvey hendan týsdag seinnapart, men vertshúsið er longu hálvfult.

Eigarin hevur latið okkum eitt bakhøli, har vit kunnu práta í frið. Tað verður dekkjað upp við jarðnøtum, saltstongum og Tuborg Classic. Ongin hurð er, og av og á kemur onkur av hinum regluligu gestunum inn og vil heilsa upp á. Óli kveistrar við ørmunum fyri at vísa, at hann ikki vil órógvast.

Óli er 78 ár, samkyndur, og hevur búð niðri í meir enn 60 ár. Hann varð føddur 1940 í Klaksvík har hann vaks upp í Víkunum. Hann var næstelstur av trimum systkjum til foreldrini Jógvan og Ninnu Poulsen. Pápin sigldi og mamman skolaði fisk. Óli minnst væl aftur á barndómsárin.

– Eg vaks upp í einari familju, sum góvu mær nógvan kærleika og tryggleika. Eg gekk í skúla og sunnudagsskúla sum øll onnur. Vit vóru ikki Guðs bestu børn og vit gjørdur illa fortred, men vit manglaðu ongantíð nakað. Eg havi bara gott at siga um mín uppvøkstur.

Fremmant orð

Sjálvt um Óli av og á vitjar í Føroyum og tosar týðiligt klaksvíksmál, so hoyrist at hann hevur verið burtur leingi. Men tá hann verður biðin um at greiða frá tilveruna sum samkyndur í Føroyum í 50'unum, steðgar hann á. Hann veit ikki hvat orðið samkyndur merkir. Orðið kom nevnliga ikki inn í føroyska málið fyrr enn í 1988, og tá hevði Óli longu búð niðri í 30 ár. Óansæð visti Óli longu sum smádrongur, at hann var drigin at sama kyninum.

– Longu sum 10 ára gamal

Ein ungur Óli í 1950'unum. Honum dámdi væl at spæla guitar

visti eg, at eg var til menn. Fyrstu ferð eg var saman við einum manni, var eg 12 ella 13 ár, og tað kendist rætt. Tað var bara tann kenslan eg hevði, men eg visti ikki, um man kundi liva opið sum samkyndur. Tá hevði man ikki sjónvarp, og kundi ikki lesa um tað nakrastaðni.

Óli greiðir frá, at tað aloftast vóru giftir menn, sum livdu eitt dupultlív, ið hann var saman við.

Tað kann tykjast ógvusligt fyri summi, at man ger sær tílíkar royndir á so ungum aldri

sum í førinum hjá Óla. Men hann heldur fast í, at hann ikki minnst illa aftur á tíðina og tær hendingar hann var fyri.

– Tað er ongin, sum hevur misbrúkt meg. Ongin hevur lokkað meg. Eg havi eisini sjálvur lagt upp til tað, og helt tað var spennandi. Eg tók tað heila sum eina uppliving.

Dyrgdi í Keypmannahavn

Sum 14 ára gamal fór Óli úr skúlanum og bleiv messudrongur á sama báti sum pápin sigldi

á. Men lívið á sjónum tiltalaði hann ikki. Honum dámdi væl at spæla gitar og ganga til dans. Eisini dámdi honum væl blómur, og sum 18 ára gamal fekk hann lærupláss sum gartnari í Greve og flutti tí til Danmarkar at bógva.

Komin niður í 1958 fann hann skjótt útav, at lívið sum samkyndur var øðrvísi og hevði nógv meira at bjóða upp á enn í Føroyum.

Um vikuskiftini leitaði hann sær inn til Keypmannahavn, har tey, ið ikki passaðu inn í viðurkenda samfelagið, hildu til. Býarparturin sum í fólkamunni kallast “Pisserenden”, liggur mitt í býnum og var millum mest tiltiknu tilhaldsstøðini hjá skøkjum, trekkjaradreingjum og samkyndum. Óli minnst aftur á fyrstu ferð hann vitjaði á hesum gøtum.

– Skøkjurnar hingu út gjøgnum vindeyguni uppi yvir vertshúsunum. Men man skuldi álíkavæl vera ordiligur og sleppa sær av við tyggigummi, um man vildi keypa sær eina øl. Aftan á eina løtu fekk eg eyga á tvær flottar damuruttan fyri eitt vertshús, og eg hugsaði beinanvegin, at har mátti eg fara inn.

Tað visti seg skjótt, at damurnar báðar, sum Óli hitti henda fyrsta dagin í Pisserenden, vóru føroyskar. Harafturat vóru tær als ikki kvinnur, men transvestittar. Ein teirra var Rólant Samuelsen, sáli, sum var ein av fyrstu føroyingunum, sum livdi eitt alment lív sum samkyndur í Føroyum. Teir báðir vóru tættir vinir inntil Rólant doyði í 1992.

Trekkjaradreingirnir í Keypmannahavn

Frá síðst í 1940'unum fram til síðst í 1980'unum vóru trekkjaradreingir ein fastur partur av býarmyndini við Pisserenden og Ráðhúsplássinum í Keypmannahavn. Óli fall beinanvegin til í tí sprøkluta býarlívinum her. Líkasum so nógvir aðrir dreingir og menn tá, byrjaði hann at dyrgja á gøtunum í høvudsstaðnum, og hann royndi enntá at vera við í fleiri pornofilmum.